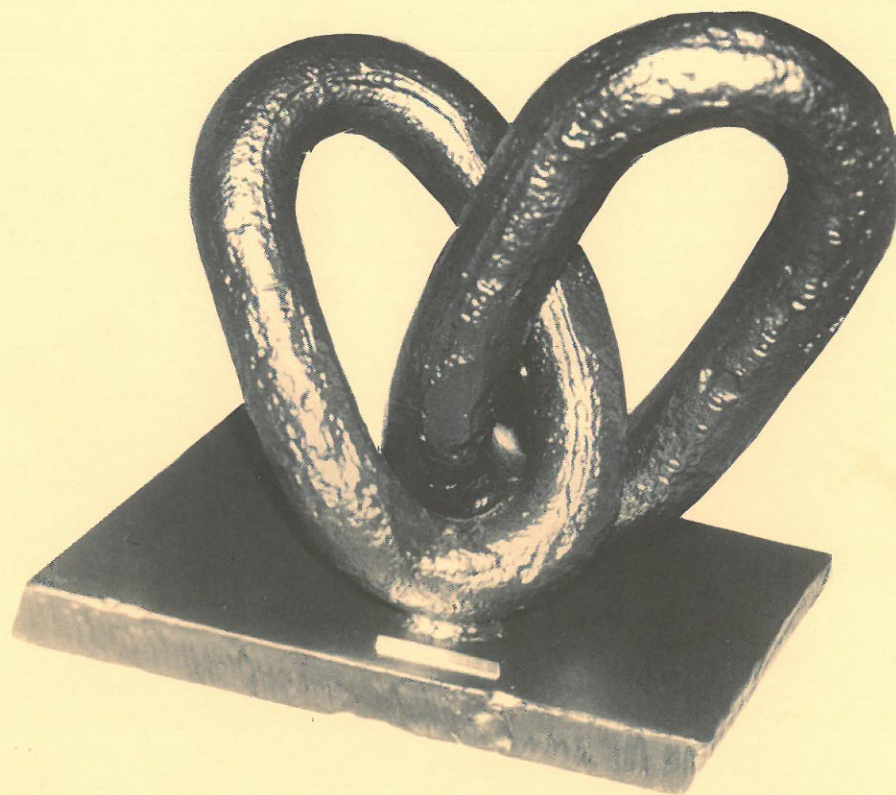

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE

1995

Stidsholt Ungdomsskoles Årsskrift

1995

Udgivet af
Stidsholt Ungdomsskole
og
Ungdomsskolens Elevforening

Forsiden på årsskriftet er et relief, der blev skænket af smedemester Erik Arentsen i Ørtoft til 60 års jubilæet. Han har selv udført det, og det står ved indgangen til hallen.

Bagsiden: Vores velkendte digetrold, der i en del år har ligget i forhallen, omtalt i årsskriftet 1979 s. 36. Den er udført af Poul Erland, senere tegnet af A. Truelsen.

Vi synes, de to kunstværker er både smukke og festlige. Derfor har vi valgt dem til at smykke årsskriftet.

Tak til alle, der har skrevet i årsskriftet.

REDAKTIONEN

Indholdsfortegnelse

En aktuel sang, vi tit synger	<i>Nordahl Grieg</i>
Værdier i hverdagen	<i>Per Lauritzen</i>
Årsskiftet 1995	<i>Ejnar Frenndrup</i>
Sket i året 94 – 95	<i>Grete og Bent Østergaard</i>
Argentina – Retur	<i>Grethe, Jakob og Jeppe</i>
FN 50 år og en ungdomsskole	
i Nordjylland	<i>Carina Østergaard</i>
Fra en glad nyansat	<i>Lene Rosenkilde Nielsen</i>
En Rejseskildring	<i>Finn Lyngsågaard</i>
Årets gang	<i>Grete og Bent Østergaard</i>
Svenskeren	<i>Michael Christiansen</i>
Springgymnastik	<i>Trine Andersen</i>
Efterskolen i dag?	<i>Bent</i>
Meddelelser 1996	
Elevfortegnelse	

En aktuel sang, vi tit synger

1. Kringsatt av fiender.
gå inn i din tid!
Under en blodig storm
vi dig til strid'
Kanske du spør i angst.
udekket, åpen:
hvad skal jeg kjempe med,
hvad er mit våpen?

Dette er løftet vårt
fra bror til bror:
vi vil bli gode mot
menskenes jord.
Vi vil ta vare på
skjønnheten, varmen -
som om vi bar et barn
varsomt på armen!

Nordahl Grieg 1936
Melodi med tilladelse af Edition
Egtved

2. Her er dit vern mot vold,
her er dit sverd_
troen på livet vårt,
menneskets verd.
For all vår fremtids skyld,
søk det og dyrk det
dø om du må - men:
øk det og styrk det!

Idylisk landskab

3. Stilt går granatenes
glidende bånd.
Stans deres drift mod død,
stans dem med ånd!
Krig er forakt for liv.
Fred er å skape.
Kast dine krefter inn:
døden skal tape!

4. Edelt er mennesket,
jorden er rik!
Finnes her nød og sult,
skyldes det svik.
Knus det! I livets navn
skal urett falle.
Solskinn og brød og ånd
eies av alle.

Værdier i hverdagen

Værdier i hverdagen – efterskolerne fælles slogan – men hvad betyder det i grunden. Ja, det må vel være noget i retning af, at efterskolerne tilbyder nogle værdier, som andre ikke gør – men hvilke værdier? Der er ca. 230 efterskoler i Danmark, som tilbyder vidt forskellige muligheder eller værdier – ihvertfald når man læser efterskolerne egen beskrivelse – alligevel er der noget fælles – det at være sammen med jævnaldrende hver dag et helt år giver forhåbentlig automatisk værdier i form af fællesskab, fællesoplevelser og kammeratskab.

De fleste efterskoler præsenterer sig selv som Grundtvig/Koldske, selv Tvindskolerne er begyndt at kalde sig for uortodoks Grundtvig/Koldsk. Grundtvig og Kold har spillet en så stor rolle i dansk skoletradition, at for mig at se kan langt de fleste skoler kalde sig Grundtvig/Koldske og dermed have et overordnet formål for skolens pædagogik. Folkeskolen har en formålsparagraf, fastsat og udarbejdet af undervisningsministeriet, som i høj grad er inspireret af Grundtvig og Kolds tanker, så folkeskolen er også Grundtvig/Koldsk, den må bare ikke bekende sig til nogen bestemt pædagogisk retning.

Grundtvig og Kolds ideer omkring skole, blev udviklet i et århundrede, hvor skolen sortere-

de kraftigt den sorte skole, hvor udenadslære, terperi og tærsk var grundelementer. Fri- og højskolebevægelsen voksede – det handlede om oplivning og oplysning, undervisningen skulle bygge på elementer som fortælling, samtale og engagement, og frem for alt var det oplivning og oplysning til de svage i samfundet. Først opleve dernæst oplyse, sagde Christen Kold, og vi skriver det på vores egen informationsfolder om skolen, men hvad mener vi med ordet »oplive«. Vi har jo nok ikke ryggen fri ved at sige, at klokken hver morgen kl. 7 oplever, de fleste ihvertfald, før end oplysningen begynder kl. 8.

Med ordet opleve mente Kold at det var vigtigt at eleverne fandt friheden, livet og naturligheden – livskundskaben. Kundskaber var ikke det eneste væsentlige for Christen Kold, han var imod eksamen og sagde med humoristiske undertoner engang, at hvis Danmark blot havde 14 lærde mænd, der kunne gøre fyldest, så var det nok. I dag ved vi jo godt at kundskaber eller boglige færdigheder er væsentlige for at kunne begå sig i samfundet, men Kolds tanker omkring erkendelse og frihed er vigtige at fokusere på. Vi kan tilbyde nok så mange forskellige aktiviteter, og skolerne sælger naturligt nok billetter på det, men personlig udvikling og demo-

kratiopfattelse er for mig værdier, som er nok så væsentlige i skolen. Vi vil gerne at eleverne er engagerede, motiverede og medansvarlige for deres egen situation, opdrage dem til medbestemmelse og medansvar i et demokratisk samfund, og det er måske ofte her vi i vores egen rolle som

lærer har svært ved at uddelegere den reelle medbestemmelse og det reelle ansvar. Evnen til at forstå og acceptere elevernes meninger og behov, balancen imellem det at være autoritær og det at være en autoritet. Unge i 14–18 årsalderen har behov for autoriteter, behov for rammer – voksne autoriteter, som kan give dem det modspil, der er nødvendigt for at finde egne værdier og holdninger, og samtidig give dem den medbestemmelse og det ansvar, som automatisk bør følge med. En efterskole er en forholdsvis lukket institution, et samfund i samfundet med skrevne og uskrevne regler – og jeg tror det er vigtigt, at eleverne lærer, at det er igennem samtale, diskussion og argumentation at udvikling kan ske, og at de kan være medbestem-

Livtag

mende og medansvarlige for, i hvilken retning udviklingen skal gå – at med medbestemmelsen følger ansvaret og med ansvaret konsekvens.

Elevrådet kan være et udmærket organ for elevdemokrati, men også stormøder eller fællesmøder, hvor alle har mulighed for at komme til orde, tror jeg, er det rette forum på en efterskole. Ulempen er, at det er tidskræven- de og at disciplineringen – omkring det at lytte og diskutere – i mange tilfælde først skal læres, men jeg tror, at det vil have en »oplivende« effekt på de fleste.

Per Lauritzen

Til Årsskiftet 1995

Siden generalforsamlingen, har der kun været holdt et bestyrelsesmøde, som var berammet, men desværre måtte udsættes, på grund af, at jeg har været en tur i USA.

På dette bestyrelsesmøde blev følgende vedtaget:

- Budgetmøde den 9. nov.
- Bestyrelsesmøde den 22. nov.

Kursus for bestyrelsesmedlemmer den 24.-25. nov. på Sønder Næra Fri og Efterskole på Fyn. Verner og Ejnar deltager.

Afslutningen på den udvendige renovering af den gamle bygning til gårdssiden, med malingen som manglede til generalforsamlingen, er slut, ligeledes er den påbe-

gyndte renovering, af den nederste drengegang, med nye døre og maling, m.m. afsluttet.

Vedligeholdelse af skolen er til stadighed påkrævet, men bestyrelsen håber, at de større ting er overstået på nuværende tidspunkt, og at der ikke opstår nogle uforudsete udgifter, idet budgettet for 1995 gerne skal holde, så regnskabet ikke kommer ud med underskud.

I de bedste forhåbninger sendes alle »gamle« og nuværende elever på Stidsholt, samt samtlige ansatte og bestyrelseskolleger en glædelig jul, samt et godt nytår.

Ejnar Fjendrup

Er her ikke skønt?

Sket i året 94 – 95

Dette afsnit i årsskriftet er efterhånden blevet en tradition, og er et forsøg på at beskrive, hvad der er sket på skolen og med skolen det sidste år.

Vi startede som forrige år med 97 elever i august og minus et par stykker, som ikke kunne forstå, at de også skulle lave noget, det kunne forældrene heller ikke, de troede, det var 10 måneders lejrskole eller ferie. Så beholdt vi resten til 3 uger før afslutningen, da var der to, der skulle prøve at ryge hash, de troede ikke, vi ville opdage det. Vi blev to mindre de sidste 3 uger.

Med hensyn til næste år ser det lyst ud, der er på nuværende tidspunkt 17. okt. indmeldt 82 elever til 96-97.

De kommunale vedligeholdelsespenge, jeg skrev om sidste år, betød, at vi fik hovedbygningen til at fremtræde lys og indbydende igen; men det betød også, at skolen kom ud af 94 regnskabsåret med et underskud. Det var dog forudset af bestyrelsen, og det blev skønnet, at det ville være det værd. Det er det også, kom selv og se.

I år har vi fået den ældste drengefløj renoveret: nye skabe, nye døre, nyt badeværelse, malet over det hele indvendig. Alle dørene på

fløjen er forsynet med kugler i stedet for håndtag, det sparer både penge og ærgelser.

På lærerområdet er der også sket noget. Mona's afløser Søren rejste til sommerferien, og Jesper Hegaard har fået arbejde på Rovvig Efterskole, samtidig har hans kone Ann-Marie søgt om barselsorlov, (de har fået en pige), til 18. feb., om Ann-Marie så kommer tilbage, det står hen i det uvisse endnu.

Vi har ansat 4 nye lærere: Lene R. Nielsen, der er uddannet fra Hjørring Seminarium, Carina S. Østergaard uddannet fra Aalborg Universitet, Trine Andersen, der kommer fra Ollerup og Finn Lyngsågaard, der har været lærer på Lomborg Ungdomsskole. Når vi har ansat 4, og der kun er rejst 3, skyldes det, at Benny er blevet ansat som viceforstander.

Skolen har også i år været lejet ud, dog kun en uge, til den Overflødige Højskole. 80 børn og voksne, der blev lavet noget den uge både for børnene og de voksne.

En god jul til jer alle.

Grete og Bent

Argentina – Retur

Ja, det er rigtigt. – Vi, Grethe, G's bror Jakob og jeg, skulle til Argentina. Elever fra 65–66 husker Hans Jørgen Risegaard, Gretches fætter, der var elev det år. Det var ham besøget gjaldt, ja, og hans bror Jens. De er født og opvokset i Argentina.

Der er langt til Argentina – 16 timers flyvning, hvor vi sidder, ikke som burhøns, men som sild i en tønde. Trods det er glæden ved at rejse stor. »At rejse er at leve«, sagde H.C. Andersen, så vi levede.

Vi steg ud på den sydlige halvkugle sidst i oktober, hvor foråret netop havde gjort sit indtog, syrener blomstrede, mælkebøtter og andre dejlige blomster strakte hals mod solen efter en tør og kedelig vinter.

Gensynsglæden

Hans Jørgen og Violitta var her for 22 år siden. 22 år er lang tid i et menneskeliv. Kender vi hinanden endnu? Det er en mærkelig følelse, at tid ikke er en afstand.

Der stod de. Violitta og Hans Jørgen. Og hvilken velkomst. Det glemmer jeg aldrig. Deres to drenge, Roberto og Martin, var ikke med, så der var mere at glæde sig til. Violitta er ligesom Hans Jørgen og Jens af dansk afstamning, og de taler alle tre dansk,

når de er sammen med danskere.

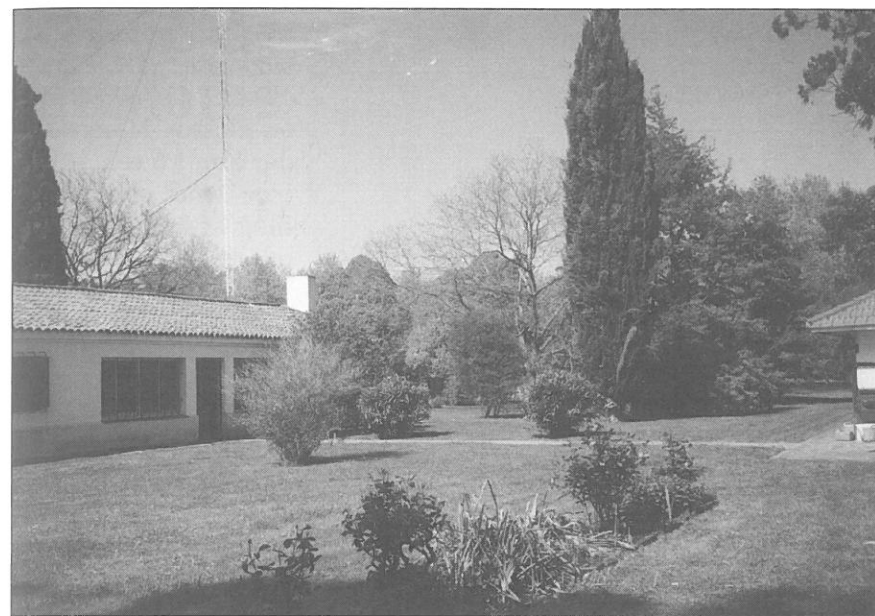
Hans Jørgen havde valgt et hotel midt i byen, så efter en god middagssøvn, var vi ude at se Buenos Aires. Argentina er tangoens hjemland, og efter middagen om aftenen, oplevede vi den. Heldigvis var det ikke os, der skulle danse, men professionelle dansere, der førte os ind i tangoens mysterier – om kærlighed, had, jalousi m.m.

Lidt om landet

Det er stort – 65 gange større end Danmark. Det strækker sig fra Ildlandet i syd, med næsten polarklima, til tropisk temperatur i nord. På den østlige del ligger den store Pampas, der deles i en fugtig del mod Atlanterhavet og de tørre dele mod Andesbjergene. Landet er frodigt. Verdens næststørste producent af hvede og olieplanter, kun overgået af U.S.A. Af får er der 30 mill. og 54 mill. stykker kvæg, så uld, kød, korn, olie-frø og læder er vigtige eksportvarer.

Befolkningen

Omkring år 1850 var der ca. 500.000. Fra ca. år 1850 begyndte den store indvandring fra Europa, især Spanien, så der i dag er 31 mill. argentinere – kun 21% er indianere, der hovedsaglig bor i

Stuehuset i parken

yderdistrikterne som Andesbjergene, Ildlandet og de tropiske områder. Af de 31 mill. bor 2/3 i byerne, f.eks. i Buenos Aires – i området er der 10 millioner.

Da vi kørte fra Buenos Aires mod Tandil, en tur på godt femhundrede kilometer gennem Pampasen, fik vi indtryk af det uendelige flade land som Pampasen er – græs – græs – og en landevej lavet efter en lineal. Jeg spurgte Hans Jørgen: Hvor bor de, der arbejder her? Jo, de fleste har en lejlighed i den nærmeste by, der bor familien, det er lettere for børnene at komme i skole. Manden bor på gården, og så mødes familien lørdag – søndag en-

ten der eller i lejligheden.

Da vi nærmede os Tandil, forsvandt det flade landskab, og en lille bjergkæde dukkede op i horisonten. Græs blev afløst af store kornmarker. En trekant mellem byerne Tandil, Tres Arroyas og Necochea indkredser mere eller mindre det danske område.

Vores ældste søn, Lars, har for mange år siden besøgt Violitta og Hans Jørgen. Han var der i ca. 6 uger. Det var omkring juletid, og høstens travlhed var på sit højeste. Hans Jørgen og Violitta bor ca. 30 km. fra Necochea. Vi var spændt på at se »Campen«. Den er ret stor. 6.000 tdr land, alt sammen opdyrket og velholdt –

I Jens' køkken

det kunne vi glæde os over. Den største glæde var dog at være sammen med dem i deres vante omgivelser.

Dagene gik hurtigt. Vi var meget rundt. I Tres Arroyas, hvor Jens og Hans Jørgens forældre er begravede på den danske kirkegård, smuk som en dansk kirkegård.

Vi var på den danske kostskole, hvor de gik, fra de var 7 år og kun kom hjem en gang om måneden. Vi var i den meget smukke by, Mar del Plata, byen ved sølvhavet, hvor hoteller knejser ud mod Atlanterhavet, og en golfbane, der siger spar to til andres baner.

En søndag var vi til Gauchofest. Gaucho er det argentinske ord for cow-boy. Det var en rigtig folkefest. Mange gauchos havde meldt sig til konkurrencer i at ride på udressede heste uden sadel. Det var en flot indsats,

hvis de kunne blive siddende på hesten i 14 sek., så ringede der en klokke. Mange sad der kun i 5 sek. – Der blev tændt bål til grillning af kød og pølser, en rigtig argentinsk festdag.

En oplevelse var det også at være med til at vaccinere dyrene mod mund- og klovsyge, 1220 dyr. Hans Jørgen og gauchoen til hest drev en 15 dyr frem til dyrlægen ad gangen.

Min stok flækkede i kampens hede – den blev ringet tre steder, et sjovt minde at have fra Argentina.

Det danske. Så langt fra lille Danmark og danske i 2. og 3. generation – mange indgiftet med nogen med andet end dansk baggrund. Trods det lever den danske tradition i kirker, skoler, danske foreninger – og den store somerfest, der strækker sig over flere dage med revy, konkurrencer, danske sange – dog erkendes det, at med sproget går det tilbage. Dagligsproget er spansk, og de nye generationer får ikke lært dansk. Trods det, tror jeg, at det danske sammenhold, der er opstået, vil holde mange år endnu.

De bedste ønsker om en glædelig jul og et godt nytår ønskes af:

*Hans Jørgen og Jens-familierne
Grethe, Jakob og Jeppe*

FN 50 år og en ungdomsskole i Nordjylland

»Vi, de forenede nationers folk, besluttede at frelse kommende generationer fra krigens svøbe, som to gange i vor levetid har bragt usigelige lidelser over menneskeheden,...«

(Indledningen til De Forenede Nationers pagt, som trådte i kraft den 24. okt. 1945).

I dette 50 år for oprettelsen af FN, kunne det måske være en god ide at vende opmærksomheden væk fra ens egen lille andedam her oppe i det nordjyske og kigge lidt ud i den store verden og se på de store sammenhænge. I hverdagen er det jo nemt at glemme, hvad der foregår uden for landets grænser. Følger man bare lidt med, er man godt klar over, at det står slemt til i f.eks det tidligere Jugoslavien, i store dele af Afrika og Asien. Problemet er bare, at det er uendeligt nemt »ikke« at forholde sig til de forskellige begivenheder. »Man kan jo alligevel ikke gøre noget!« Nej, det er heller ikke min påstand, at man som enkeltperson kan gøre noget for at forhindre dem, min pointe er en helt anden.

FN blev dannet på baggrund af de to verdenskrige – aldrig mere verdenskrig – og FN arbejder som

bekendt for at opretholde den internationale fred og sikkerhed, øge respekten for menneskerettighederne, sikre en retfærdig social og økonomisk udvikling og for bevarelse af miljøet. Lad os allerede her være enige om, at der er et stort behov for en sådan organisation. Der eksisterer mange forfærdelige og umenneskelige forhold rundt omkring i verden.

Krig og fred er egentlig nøgleordene i forhold til de globale problemer, som FN arbejder for at bekæmpe. Begreber, vi på denne ungdomsskole »arbejder« og lever med hver dag, ganske som det foregår ude i den store verden, hvor mennesker mødes. Begreberne indgår i ethvert menneskes liv; er min påstand. Vi møder det hele tiden – magtkampe, suverænitets-iver, undertrykkelse og territorialforfølgelse på den ene side og konsensus, kompromis, næstekærlighed og enighed på den anden. Mit indtryk er, at nutidens unge har oplevet meget i den forbindelse. Egentlig har jeg på fornemmelsen, at børn og unge i dag oplever mere »krig og fred« end tidligere generationer. Her nærmer vi os noget, som efterhånden siges at være samfundsbestemt – alle kender sympto-

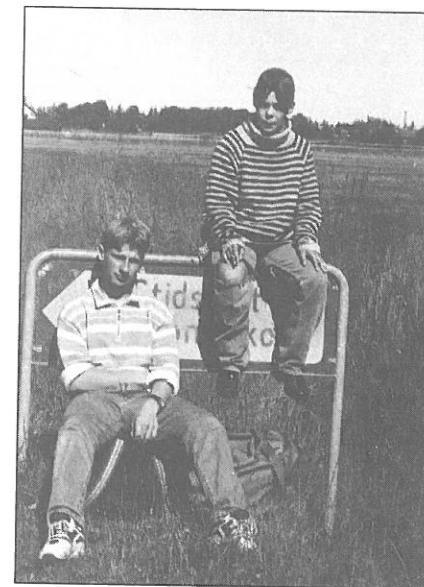
merne på mikrosociologisk niveau: familieopbrud, institutionsopvækst, arbejdsløshed, misbrug osv. Det er jo ingen hemmelighed, at antallet af institutioner for børn og unge er næsten fordoblet inden for de sidste 10 år. Diagnosen kan man forholdsvis hurtigt stille: norm- og traditionsbrud som følge af den splittede familie. Det er inden for denne sfære, at vi som efterskole har mange roller at spille. Skolen skal være et mangesidigt tilbud til de unge, som kommer fra alle tænkelige familiekonstruktioner og baggrunde. Der er år efter år behov for en behandlerrolle, en fristedsrolle, aktiveringsrolle osv.

De mange forskellige roller kræver store ressourcer. Der bliver lagt mange kræfter i at give

den-unge et godt ophold. Tendenser er for mig at se, at den unge lever en beskyttet tilværelse under sit ophold på skolen. Det kan skyldes, at der er mange sår at hele og mange ting at rette op på. Samtidig er opholdet naturligvis enormt udviklende for den unge, som virkelig stifter bekendtskab med gode samfundsyder som at vise hensyn, være ansvarlig, være demokratisk, fællesskabsminded osv. Problemet er imidlertid, at den beskyttede tilværelse ikke motiverer den unge til at følge med i de store globale krisetilstande.

Samtidig med de nævnte ændringer på mikrosociologisk niveau er der også sket ændringer på det makrosociologiske niveau – det man i daglig tale kalder

samfundet – mere populært: »informationssamfundet«. Medieverdenen har en vigtig rolle i forhold til folkeoplysningen. Teknologien sørger tilmed for, at det er muligt at flytte bl.a. den militære krig i det tidligere Jugoslavien hjem i stuen. Verden er rykket tæt på. Så tæt, at vi hurtigt og nemt kan føle os forbundne med mennesker på den anden side af kloden. Vi lever altså med andre ord i den »globale landsby«. Men vores indbyrdes afhængighed er dermed også vokset, og verdens store problemer får konsekvenser for os alle. Problemerne kan være så overvældende, at vi sidder tilbage med en følelse af magtesløshed og håbløshed, og dermed siger »man kan jo alligevel ikke gøre noget«. Denne vende-ryggen-til metode er en nem, men også farlig, måde at undgå at forholde sig til de globale problemer på. Og det er i denne zone, jeg mener, efterskole-ungdommen ofte befinder sig. De er ikke oplyste nok om, hvilke konsekvenser, der er forbundet med at leve i den globale landsby. Der er mange led i kæden mellem det globale og det lokale niveau, og det store spørgsmål for det enkelte individ er selvfølgelig: hvor indgår jeg i sammenhængen? Er der noget, jeg kan gøre? Og er der nogen, som gør noget ved de store problemer, der ligger uden for min rækkevidde? I dette sidste spørgsmål er pointen gemt: »Nej, det er ikke sikkert, at man selv kan gøre noget – men man

Køreløjhed søges!

bør vide, hvem der tager sig af de forskellige problemer. Ringen slutes her. Vi er tilbage ved 50 året for FN. Ved vi, hvad FN laver? Er vi oplyste om de store globale problemer, og kan vi forholde os til dem? FN's første generalsekretær Trygve Lie sagde i den forbindelse: »Den lille dreng og pige kan ikke løse verdens problemer, men vi har brug for mennesker med den ballast, som ligger i troen på samarbejde over grænser, og med viljen til at forstå andre på trods af forskellene«.

Carina Østergaard

Hygge i haven

Fra en glad nyansat

Med røde kinder og hjertebanken drog jeg en dag i april måned 1995 til ansættelsessamtale på Stidsholt Ungdomsskole. Jeg havde i dagevis tænkt på denne samtale. Jeg forestillede mig 5–6 skrækindjagende personer siddende omkring et stort bord. Disse personer ville ganske givet straks bombardere mig med frygtelige spørgsmål, stille spørgsmålstegn ved mine kvalifikationer som lærer og nøje gennemgå mine eksamensbeviser og karakterer.

Fra jeg blev færdig med læreruddannelsen på Hjørring Seminarium i 1992 og frem til min barselsorlov i 1994, arbejdede jeg som vikar. Som vikar kommer man ikke til samtale – man bliver bare kastet direkte ud i de forskellige klasser. Derfor var en samtale helt ny for mig, og måske derfor havde jeg denne forfærdelige forestilling herom.

Men hvor blev jeg glædeligt overrasket. Allerede da jeg trådte ind på lærerværelset for at spørge om vej til kontoret blev jeg mødt af en hjælpsom lærer. Da jeg så kom over i kontorbygningen og fandt en dør, som jeg forsigtigt bankede på, råbte en glad stemme KOM IND! – Men hvor var det store bord med de mange mennesker? Der var jo kun forstander og viceforstander, og de

så ikke spor skrækindjagende ud! Min nervøsitet forsvandt, og samtalen forløb roligt og afslappet.

For mig var ansættelsessamtalen en positiv oplevelse, så jeg var i den syvende himmel, da jeg fik at vide, at jeg kunne starte på Stidsholt Ungdomsskole.

Og glad er jeg stadigvæk. Glad for at jeg har fået arbejde på en ungdomsskole, og glad for at mine kolleger er så hjælpsomme og forstående over for en nyansat lærers mange, til tider dumme spørgsmål.

Alle ansatte på Stidsholt Ungdomsskole har taget godt imod mig. En stor tak til alle!

*Lene Rosenkilde Nielsen.
Læreruddannet Hjørring Seminarium 1992. Linjefag dansk og formning. Eksamen voksenpædagogik Hjørring Seminarium 1992
Har tidligere arbejdet ved hotel samt arbejdet som lærervikar
Tidligere foreningsarbejde DCH.
Fritid: Rekvisitør ved Flauenskjold amatørscene, legestueaktiviteter. Gift med Kim og mor til Annemette.*

En Rejseskildring

Dette år besluttede jeg mig for at rejse til Indien, da jeg havde set det meste af Europa, og derfor ønskede at se noget helt andet og dermed også noget eksotisk – noget som man ikke konfronteres med på vore breddegrader. At det i stedet for skulle blive Jamaica, var lidt af et tilfælde, fordi jeg fra begyndelsen af fokuserede meget på hhv. Indien og Malaysia p.g.a. Østens altid mystiske tiltrækningskraft på os europæere. Jeg var imidlertid for sent ude med bestilling af rejsemål, og måtte derfor vælge det/de destinationer, som var tilbage.

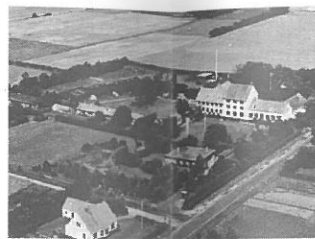
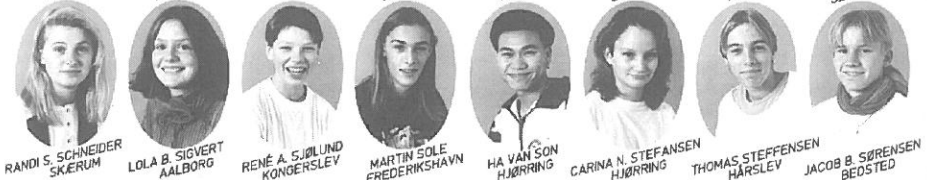
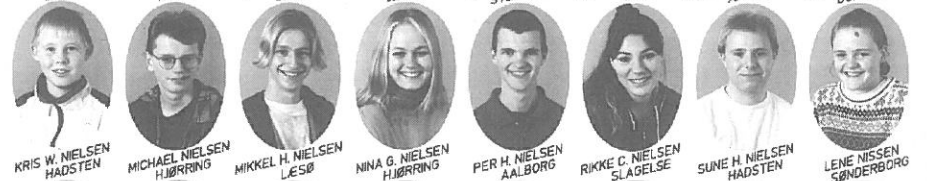
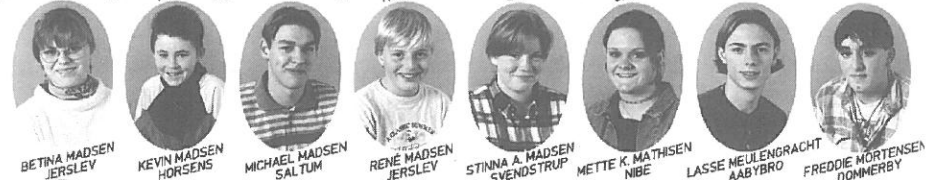
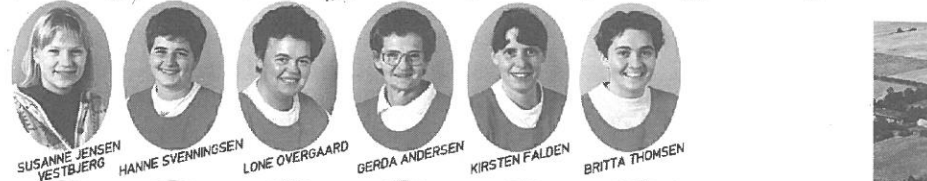
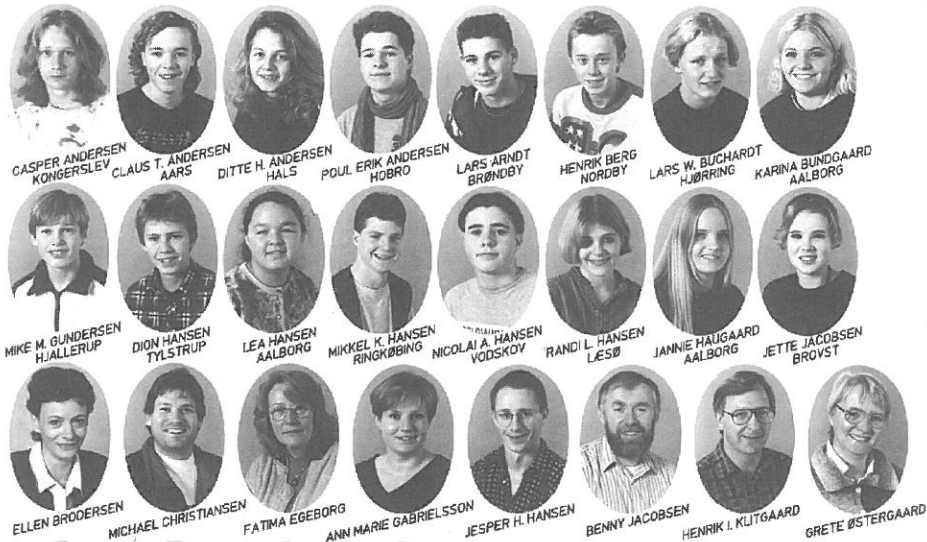
Efter at have besøgt både Jamaica og Cuba, må jeg tilstå, at jeg absolut ikke har fortrudt, at jeg valgte faldt på Caraibien. Fra det øjeblik man steg ud af flyveren, følte man, at man var kommet til en anden verdensdel – ikke kun p.g.a. den kraftige varme, men også p.g.a. det farvestrålende sceneri, der møder en. Farverne er utroligt kraftige og skarpe og slet ikke blege og vage som de farver, vi har i Norden. Denne farverige caribiske ø både fortryller og fascinerer. Her er en unik stemning med et broget folkeliv, som man ikke møder andre steder. Jamaica er præget af tidligere tiders afrikansk, engelsk og spansk kultur – måske netop af denne grund er øen så spændende,

fordi alle disse så forskellige mennesker lever i fredelig sameksistens og respekterer og accepterer hinanden sådan som man nu engang er.

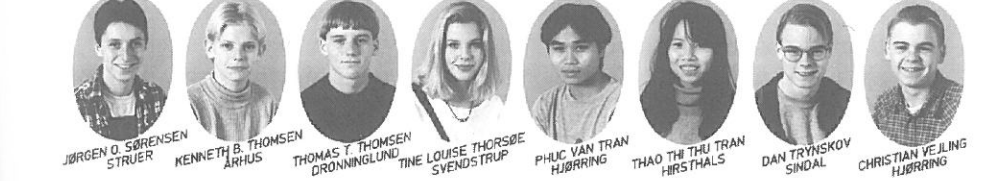
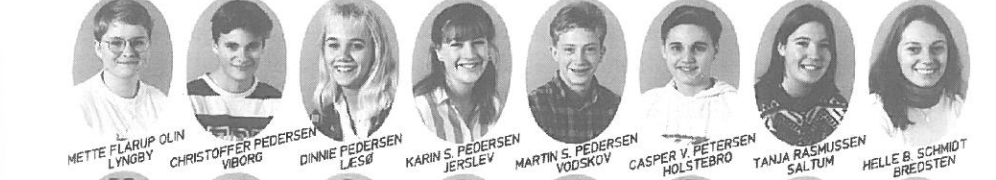
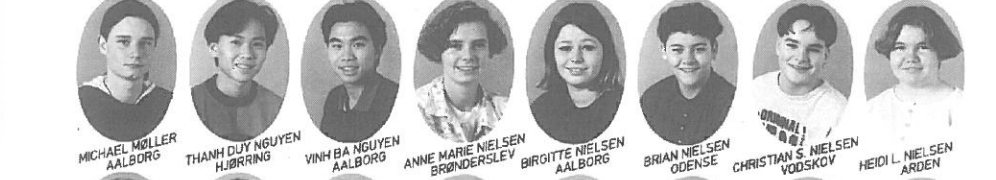
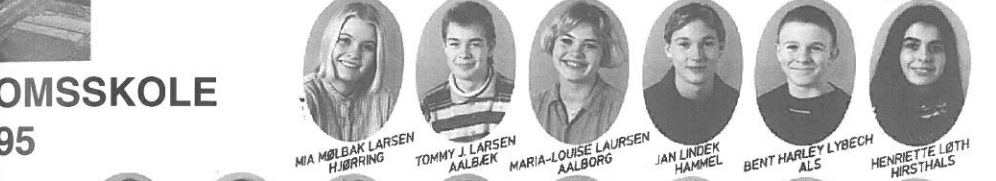
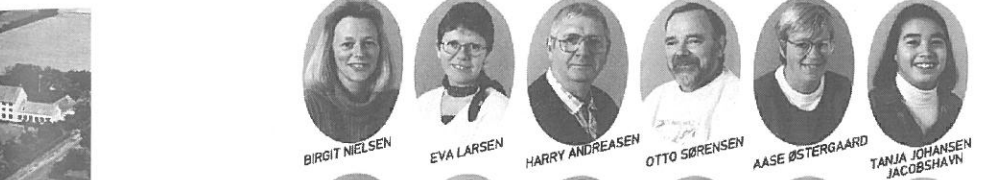
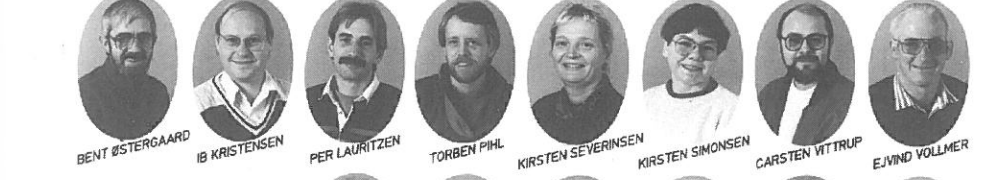
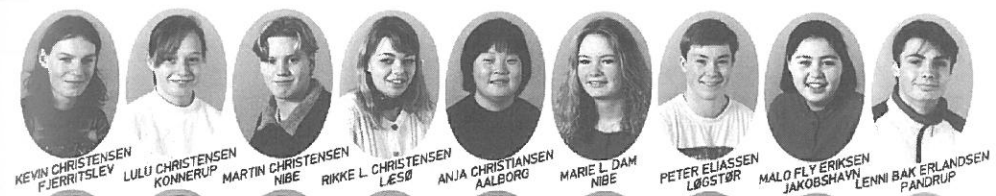
Det er desværre ofte sådan, at vi i den industrialiserede del af verden nedgør og ser ned på menneskene i den 3. verden. Dette er utroligt, når man kigger på den triste verdensrekord, som Danmark indtager m.h.t. pillemisbrug og selvmord. Meget indikerer, at landene stadig bliver rigere og rigere i materiel henseende – men samtidig må man stille sig det spørgsmål, om ikke prisen er alt for høj, da mange af os lever i en åndelig formørkelse.

Til sidst vil jeg ønske alle på Stidsholt Ungdomsskole en glædelig jul og et godt nytår samt tak for den måde, som jeg er blevet modtaget på.

Finn Lyngsågaard

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE 1994 - 1995

Årets gang

August

Den 14. august startede 97 friske unge mennesker på et 10 måneders ophold her på skolen, der var dog nogle, der var noget beklemt ved situationen, nogle skjulte det godt, andre viste det tydeligt gennem deres adfærd. Det er noget, der gentager sig hvert år, når så mange mennesker mødes første gang, hakeordenen skal bringes i orden, altså helt normalt.

De første dage gik med at ryste sammen, inddele på hold og lære hinanden at kende, så vi kunne starte hverdagen ugen efter.

September

Måned, hvor vi nu snart i mange år, har været en tur på Fyn, således også i år. Dog hed skolen, vi byttede med denne gang Nr. Åby. En god tur, og bag efter vidste alle, hvor Fyn ligger på Danmarks kortet, og at den er en del af Danmark.

Sidste søndag i september er der åbent hus på alle ungdoms- og efterskoler, således også i år. Vi havde mange besøgende den dag ca. 300 mennesker kom forbi for at se skolen og se de aktiviteter, der var sat i gang denne dag. Det var en god dag, som resulterede i mange indmeldelser bagefter.

Oktober Måned, hvor bladene på træerne skifter farve og falder af, for at dække jorden med sin farvepragt. Det er også måneden, hvor der er kartoffelferie, men da ingen rigtig ved, hvorfor den hedder sådan, kalder vi det efterårsferie. Men inden den har vi nogle dage, hvor eleverne kommer ud i den friske luft og nogle kommer også til at røre sig temmelig meget.

Et hold startede onsdag med at cykle til Tolne skov, løbe 15 km. terrænløb, cykle tilbage til skolen. Torsdag cykle til Frederikshavn, bowle en times tid og derefter gå tilbage til skolen. Fredag bus til Frederikshavn, svømme 400 m i svømmehallen, cykle tilbage til skolen og derefter løbe 5 km. Den hurtigste gjorde turen om fredagen på 1,5 time. Der var nogle, der var meget trætte, men også stolte over at have gennemført.

Jeg tror, de unge gerne vil have udfordringer for at vise, hvad de kan, ikke kun i skolen, men også hjemme.

November

En stille måned, hvor vi kan koncentrere os om skolefagene, men også en måned, hvor vi begynder at se frem mod julen, mod vintersolerhverv. Det er også her, der tit kommer en biograftur

Er det her det sner?

eller teatertur ind i billedet, sponsoreret af boden.

December

Det kan være en lang måned, men vi gør, som sædvanlig, korter dagen af med en time om morgenen, så er der ikke så langt til aften, hvor julekalenderen løber over skærmen, og hvor man kan sidde og hygge sig med chokoladekalenderen givet af boden. Det er også den måned, vi har forældrekonsultation, eller sagt på dansk, hvor vi får en snak med forældrene om deres børn, om hvordan de fungerer både skolemæssigt, men også socialt. Det er både en hyggelig og anstrengende måned. Hyggelig fordi næsten alle forældre kommer, anstrengende fordi det bliver til en masse snak i løbet af de 6-7 timer det varer.

Hele december måned startede vi i foredragssalen med sædvan-

lig morgensang, men der ud over et juleeventyr, der ikke sluttede før den sidste dag eleverne var her.

Alle fik også en hemmelig nisseven, som man skulle være særlig god ved denne måned. Det var svært for nogle, andre elskede det. Juleafslutning den 20. dec. med alt det vi plejer. Det er en tid, hvor traditionerne heldigvis holdes i hævd.

Januar

Et nyt år starter. Vi startede med nye skemaer og fik dem kørt ind, men det, de fleste tænker på, er turen til Norge. Afgang herfra den 26. jan., hjemkomst den 2. feb. Det var som sædvanlig en god tur, som der blev talt meget om bagefter.

Det er et godt tidspunkt at lave et afbræk i dagligdagen, alle kommer hjem med nye kræfter, og så kan vi jo også se, at det begynder at blive lyst flere timer om dagen.

Februar

To begivenheder er faste hvert år i februar. Erhvervspraktikken for 9. årgang. I år stod Carsten selv for at finde plads og arrangere det hele. Det forløb selvfølgelig helt efter forskrifterne. Vinterferien i uge 8. Jeg tror alle trænger til et pust på dette tidspunkt, lige før foråret med alle de aktivite-

Hvad mon de har fået øje på?

ter, der skal til at foregå, og med vinterens mørke bagved.

Marts

Denne måned er præget af to store stævner. Den 8. marts håndboldstævne og den 14. marts volleystævne. Begge stævner med 4-500 deltager, så der var liv på den »gamle« skole. Dagene gik godt, og der var stor opbakning fra alle, der ikke skulle deltage i turneringerne.

April

Påskemåned, hvor vi vanen tro holder nogle emnedage op til påskeferien. I år havde vi valgt at lade dagene handle om besættel-
sestiden og de problemstillinger,

der rejste sig i denne sammenhæng.

Der blev arbejdet hårdt og godt, så Palmesøndag kunne vi invitere forældrene og andre interesserede til at se, hvad eleverne havde fået ud af dagene. Det var blevet til en teaterforestilling i fem akter fra før krigen og op til vores ny-nazisme. Et stærkt stykke, som både elever og pårørende var stærkt grebet af.

*Mange hilsner
Grete og Bent*

Svenskeren

Under denne overskrift vil jeg fortsætte min linie i elevskriftet gennem de sidste par år og skrive om erfaringer og oplevelser med min hobby, lystfiskeri.

Der er fra mange danske kystbyer fartøjer, hvis skipper har specialiseret sig i at sejle med lystfiskere. Én af de mest succesfulde hed Tommy Petersen, og han var skipper på en kutter, Thailand, som sejler ud fra Hanstholm.

Grunden til succesén er en kort sejltid til det Gule Rev, et område næsten så stort som Jylland ca. 3 timers sejllads fra land. Fangsterne er enorme, torsk på 15-20 kg er mere reglen end undtagelsen, mange forskellige arter og en forhåbning om en Danmarksrekord eller det, der er bedre, er absolut realistisk.

En dag i min sommerferie blev det så min tur til at komme på havet med Thailand.

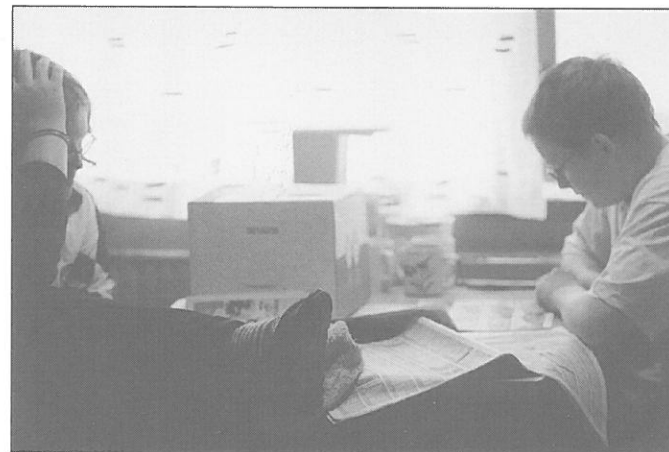
En tur til det Gule Rev varer ca. 15 timer, og begynder kl. 3.00 om natten. Den nat, vi skulle

afsted, startede jeg fra Frederikshavn kl. 23 for at nå at få sovet lidt om bord, inden vi var på fiskepladsen. Det begyndte at blæse op ved 2-tiden, men kl. 3 var vi klar til afgang. Så kom svenskeren.

Er der plads til én til?, spurgte han. Det var der egentlig ikke, fordi det var en foreningstur, men efter at have hørt hans historie, forbarmede vi os over ham og tog ham med.

Vi var et meget blandet selskab. Frederikshavn Havfiske-klub har medlemmer over hele landet, og et bredt udsnit var mødt op. To sjællændere, tre fynboer, fem fra Sønderborg og resten nordjyder. Vi var 25 lystfiskere. Ja, og så svenskeren.

Så flader vi ud

Som sagt var det begyndt at blæse op, og vi fik vores sag for i det øjeblik, vi kom ud af havnen. Thailand er temmelig rundbundet, og byder sine gæster på en god gang rutchebane, når bølgerne står imod. Folk havde indtaget køjerne nede i den store kahyt, men fandt hurtigt ud af, at søvn var så godt som udelukket, man var ganske enkelt tvunget til at hage sig fast til køjen for overhovedet at blive liggende.

For at gøre en lang historie kort. Den sejltur, som under normale omstændigheder tager tre timer, tog denne morgen fem, kostede et par gummistøvler, som blev skyllet overbord og fem termokander og et ukendt antal grejkasser, som blev smadret, når kasserne rutchede frem og tilbage.

Under dæk var alt kaos. Tøj, grej, madpakker, støvler og lystfiskere overalt. Alle tingene lignede sig selv nogenlunde, men mange af lystfiskerne var begyndt at se lidt hærgede ud, nogle var grønne, nogle hvide i ansigterne, andre sad med deres madpakke, kaffe og lommelærke, fuldstændig uberørt af situationen. De sidste hjalp absolut ikke på de førstes humør og helbred. Tværtimod gik mange efter tur op på dækket, for at hengive sig til den gamle hedenske skik, ofring til kong Neptun. Ja, og så var der svenskeren.

Endelig ankom vi til den første fiskeplads. Klokken til vækning

ringede. Meget morsomt. Folk vaklede op på dæk, fandt frem til grejet, som for nogles vedkommende var spredt over et stort område. Så blev der ringet med klokken som signal til, at fiskeriet kunne begynde.

Det var min første tur til Det gule Rev, men jeg havde store forventninger efter at have læst meget om fiskeriet, og de blev til fulde indfriet.

Efter en torsk på 15,7 kg og over 60 kg fisk i det hele havde jeg fået min lyst styret, da turen gik hjemover ved 15-tiden.

Alle havde fået fisk undtagen to fra Sønderborg, som på grund af søsyge overhovedet ikke fik fisket. I stedet hyggede de sig med spand, håndklæde og mere ofring nede i kahytten, da vejret, mens vi fiskede, overhovedet ikke var blevet bedre.

Men hvad med svenskeren?

Jo, svenskerens historie er et kapitel for sig.

Han boede i en lille by ca. 350 km fra Göteborg, var 20 år gammel og fanatisk lystfisker. Han havde læst om Thailand og fangsterne ombord i et lystfiskermagasin, og havde bestemt sig for en tur. Han pakkede sin cykel, cyklede 350 km til færgen, sejlede til Danmark, cyklede 150 km fra Frederikshavn til Hanstholm. Han havde overnattet i sin sovepose i en grøft den foregående nat, og var altså ankommet til Hanstholm, kun 5 minutter før afgang, uden at vide om der over-

hovedet var plads på turen. Han skulle så tilbage til Sverige, så snart vi var i land.

Hvordan gik det med hans fisketur? Jo, jeg spurgte ham, om han var søstærk. Jo, det mente han nok. Det gik også meget godt, i ca. 20 minutter, så var han den første, der måtte tale med kong Neptun, og sådan fortsatte det ellers gennem alle 15 timer. Han fik fisket! Det skal her indskydes, at en tur til det Gule Rev med Thailand koster 600 kr., og for de penge fiskede han ca. 10 minutter og opnåede at fange en torsk på ca. 5 kg, men det så nu ikke ud, som om han påskønnede det.

Tilbage til Hanstholm tilbød vi at tage ham med til Frederikshavn, det burde være unødvendigt at sige, at det blev modtaget med kyshånd. Det burde også være unødvendigt at sige, at han på hjemturen, på spørgsmålet om en snarlig tilbagevenden til Hanstholm og Thailand, med et fordrejet smil svarede: – Aldrig – och fan ta' Thailand!

Michael Christiansen

Grå time

Springgymnastik

På Stidsholt Ungdomsskole er springgymnastik et nyt fag, der tilbydes for andet år. For år tilbage var gymnastik dog et obligatorisk fag, sådan at alle skulle ud på gulvet og røre sig til musik eller måske klaverspil. I dag er springgymnastik et valgfag, hvilket 12 friske elever nyder godt af 1 1/2 time om ugen. Sådan en omgang træning består af en grundig »opvarmning«, Håndstandstræning og spring på måtte, springbræt og af og til trampolin.

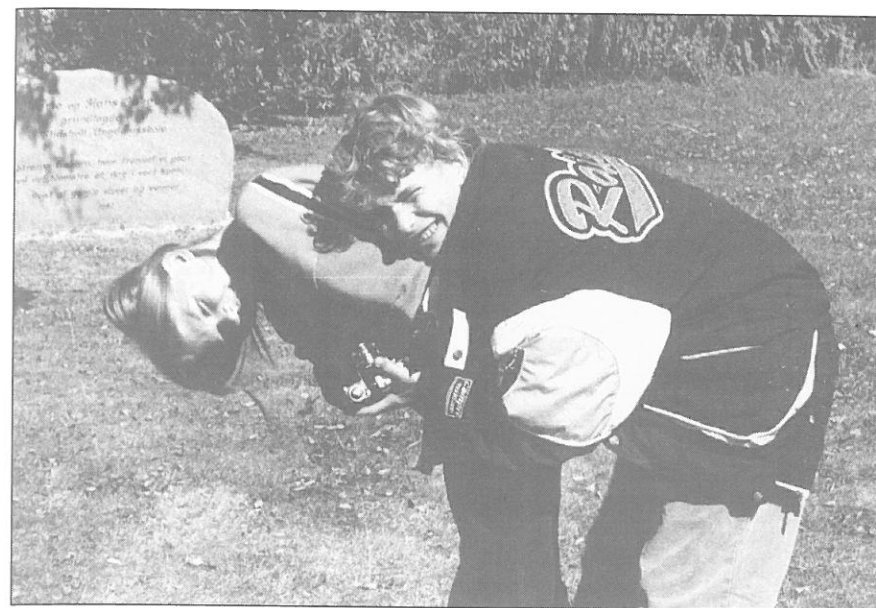
»Opvarmningen« i springgymnastik er grundtræning og varer ca. 30 - 40 min. Sådan et program består af flere længere passager af konditions-, styrke-, udholdenheds - bevægelighedstræning, hertil kommer koordinations-træning og balancer. Springgymnastik er alsidig og vekslende og sørger for at alle kroppens muskelgrupper bliver rørt.

Springgymnastik er en meget teknisk form for idræt, som samtidig stiller store krav til udøvernes fysik. I spring spiller styrke og udholdenhed en afgørende rolle - styrke, fordi man først og fremmest må kunne bære sin egen vægt på armene - håndstand/kraftspring - men også styrke i arme, ben og ikke mindst ryg for at kunne klare de kraftige stød og bump, kroppen bliver

udsat for ved afsæt og landinger.

Udholdenhed, fordi det kræver en lang og intensiv træning at udøve springteknikker og derefter afrette detaljer på de færdige spring. Det er en langsom proces at få springene så »rigtige« som mulige d.v.s. udført på en gang kraftfulde, lette og elegante, så de tager sig smukt ud. Derudover skal de udføres fysiologisk korrekt, så de ikke gør skade på kroppen. Her er det vigtigt at påpege, at råstyrke alene ikke er nok - man skal også være bevægelig og smidig for at kunne få kroppen til at foretage sig det, man gerne vil opnå. For mange drenge er det et problem og en »hurdle« at komme igennem den del af træningen. De har for de flestes vedkommende ganske enkelt spillet fodbold i for mange år, og deres muskler er blevet korte og meget stramme.

Konditionen er, som i alt anden idræt, også af væsentlig betydning i springgymnastik. Det kræver energi og overskud - ja, ikke kun at løbe hen til måtten, springbrættet eller trampolinen, men at gennemføre det grundtræningsprogram enhver springtime indeholder. Så det kan bestemt anbefales at kombinere denne træning med løbetræning eller boldspil (desværre må man sige, - mange gymnaster har

Uadskillige!

noget svært ved at blive venner med en bold).

Udover denne konditionstræning er det faktisk svært at »hjemmetræne« til springgymnastik, for man har jo brug for redskaberne. Men lidt ekstra styrke i mave, ryg, arme og ben og udspænding er altid en god ide. Men det bedste er faktisk at øve de muligheder, der ligger i at stå på, transportere sig selv og dreje rundt på hænderne. Behersker man den slags, er man nået langt. Men springgymnastik er ikke kun intensiv seriøs træning og hårdt arbejde. Her er også plads til at lege hygge og have det sjovt, bygge akrobatiske pyramider, danse en tosset dans, eller hvad der byder sig af pludselige indfald.

Springgymnastik er fyldt med overraskelser og udfordringer. Der er fart over feltet - store muligheder for skiftende musikvalg til grundtræningen. Utallige af forskellige hjælpeopstillinger, så der er forandringer og sikkerhed omkring springene og ikke mindst de springende. For sikkerheden skal være i top, når eleverne ryger gennem luften.

Selv har jeg været bidt af denne form for kropslig udfoldelse i ca. 10 år. Man synes gang på gang at kunne overraske sig selv, og mulighederne for at blive bedre er uendelige.

God fornøjelse til jer alle, der har lyst til at prøve kræfter med springgymnastik.

Trine Andersen

Efterskolen i dag?

er uendelige.

God fornøjelse til jer alle, der har lyst til at prøve kræfter med springgymnastik.

Trine Andersen

Indlægget her skal betragtes både som et hjertesuk og et råben »vagt i gevær«.

Vi oplever i disse år en meget stor søgning til efterskolen, ikke kun her, men over hele landet. Selvfølgelig spekulerer vi over hvorfor. Jeg tror ikke, der kun er en enkel og logisk forklaring, f.eks. lydende på, at efterskolen er meget bedre end folkeskolen til disse årgange.

Vel, har vi mange fordele frem for folkeskolen, jeg kan nævne nogle af dem i vilkårlig rækkefølge: mindre enheder. Eleverne ikke kun i skolesammenhæng, men også i fritiden. Eleverne kan ikke bare løbe hjem og først løse evt. problemer dagen efter.

Der kan selvfølgelig også findes mange psykologiske grunde til dette skoleskift. Og endelig er der, og det er de fleste. En af forældrene har været på efterskole.

Vi oplever også, at flere fortryder, giver op, også efter, at de er begyndt på skolen, og mange

Jeg vil ve den påstand, at det ikke er de unges skyld, det er vores skyld, forældrenes skyld.

Vi skal lære at stille krav til de unge, ikke kun til næste år, eller en gang ud i fremtiden.

Nej, det skal være nu, så vi ikke taber flere, end vi allerede har gjort.

Når jeg skriver, vi skal stille krav, mener jeg ikke urimelige krav, f.eks. at de skal finde et arbejde, eller skal opføre sådan, så vi alle bliver ens. Nej, kun de krav, at fastholde dem i deres valg, og det gælder selvfølgelig ikke kun, hvis de vælger efterskolen, det skal være alle valg. Vi skal hjælpe og vejlede, og vi skal ikke være bange for at vejlede, vi må gerne videregive vores erfaringer til de unge og hjælpe dem, når eller hvis de vælger forkert. Men som hovedregel, så forpligter et valg. Så tror jeg ikke, det er nødvendig, som jeg læste i avisen fornylig; at der skal indføres fast psykologhjælp i gymnasiet. Jeg er bange for, at vi med den løsning lader psykologer overtage vores

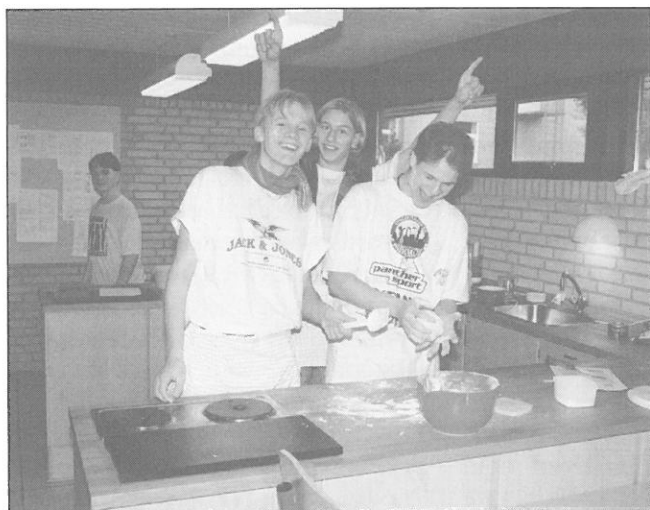
»Åh nej, skal jeg nu spille hans ynglingssang igen«.

rolle både som forældre og lærere. At vi skubber vores ansvar fra os, skubber vores evt. problemer med de unge over til andre, for så er vores samvittighed i orden; men vi kan ikke løbe fra vores ansvar eller overlade det til andre.

Jeg mener, det er en meget betænkelig og dårlig udvikling, som på længere sigt vil give os alvorlige problemer. Tænk, hvis vi får en generation, der ikke kan tage en beslutning eller foretage et valg uden at kontakte sin personlige psykolog. **Tænk.**

Bent

Bagermester Bolle

Meddelelser 1996

ELEVMØDET

afholdes søndag den 19. maj kl. 14.00.

Reserver venligst dagen i god tid og kom til Stidsholt. Det er mere festlig, når vi er mange. Se avisernes annoncer i god tid. I er velkommen til at tage jeres forældre eller ægtefælle og børn med.

JUBILÆUMSHOLDENE:

Elever fra	1990-91	(5 år)
Elever fra	1985-86	(10 år)
Elever fra	1980-81	(15 år)
Elever fra	1975-76	(20 år)
Elever fra	1970-71	(25 år)
Elever fra	1965-66	(30 år)
Elever fra vinteren	1960-61 og sommeren 1961	(35 år)
Elever fra vinteren	1955-56 og sommeren 1956	(40 år)
Elever fra vinteren	1950-51 og sommeren 1951	(45 år)
Elever fra vinteren	1945-46 og sommeren 1946	(50 år)
Elever fra vinteren	1940-41 og sommeren 1941	(55 år)
Elever fra vinteren	1935-36 og sommeren 1936	(60 år)

indbydes på elevmødedagen med eller uden ægtefælle til jubilæumssammenkomst med middag kl. 11. Send et kort med tilmelding en uge før til os.

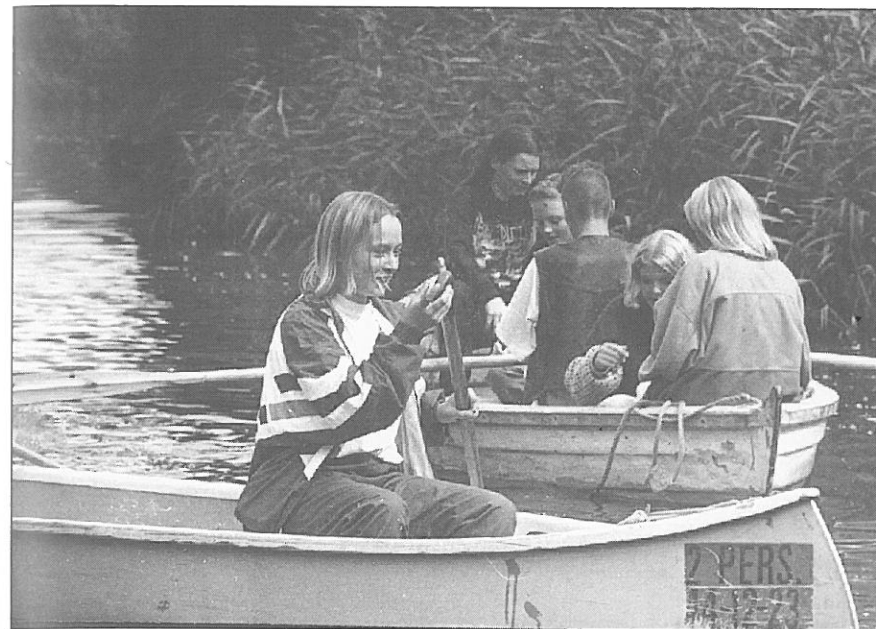
Prøv at finde frem til gamle kammeraters adresse og gør opmærksom på festen.

ADRESSEÆNDRINGER:

Bedes sendt til kasserer Orla Jensen, Aalborgvej 229, 9300 Sæby, tlf 98 46 83 40.

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE:

Knud V. Andersen, H.C. Andersensvej 5, Aalborg, fmd	. . 98 12 14 43
Orla Jensen, Aalborgvej 229, Syvsten, 9300 Sæby, kass	. 98 46 83 40
Henrik Christiansen, Rævdalsvej 8, 9330 Dronninglund	. 98 84 24 65
Fatima Egevang, Smedevej 8, 9330 Dronninglund, sek	. . 98 86 73 45
Annette Simonsen, Årestrupvej 26, 9000 Aalborg	98 13 29 04

...Vi sejler videre.

SKOLENS BESTYRELSE:

Ejnar Frendrup, Vestergade 46, 9400 Nr. Sundby, fdm	. . 98 17 02 31
Verner Andersen, Skolebakken 1, 9870 Sindal, næstfdm	. 98 47 30 36
Anders Peter Jensen, Lillehedensvej 50, 9850 Hirtshals	. 98 94 38 49
Lis Sohnemann, Gravsholtvej 10, Langholt, 9310 Vodskov	98 25 71 49
Jørgen Trolborg, Råbjergvej 220, 9982 Aalbæk	 98 48 80 64
Niels Rafn Højen, Hunetorpvej 6, 9492 Blokhus	 98 24 98 16
Knud Andersen, H.C. Andersensvej 5, 9000 Aalborg	. . . 98 12 14 43
(elevforeningens formand).	

TELEFONNUMRE:

Skolens telefon	 98 46 80 33
Skolens fax	 98 46 84 33
Elevtelefon	 98 46 80 72
Grete og Bent Østergaard	 98 46 81 98
Grethe og Jeppe Buhrkall, Solsbækvej 96, 9300 Sæby	. . 98 46 73 52

Elever 1994/95

Casper Andersen	Skibstedbrovej 27	9293 Kongerslev
Claus Thougard Andersen	Gl. Tingvej 33	9600 Aars
Ditte Hesselborg Andersen	Søvænget 8	9370 Hals
Poul Erik Andersen	Karlsvej 21	9500 Hobro
Lars Arndt	Ved Lindelund 7	2650 Hvidovre
Henrik Berg	Lodsvej 31	6720 Nordby, Fanø
Lars Buchardt	Villerupvej 181	9800 Hjørring
Kevin Th. Christensen	Vestergade 63	9690 Fjerretslev
Lulu Christensen	Tophøjvej 11	9500 Hobro
Martin Christensen	Keldbakgårdsvej 1	9240 Nibe
Rikke L. Christensen	Birkealle 14	9940 Byrum, Læsø
Anja Christiansen	Filstedvej 85	9000 Aalborg
Karen Marie L. Dam	Morten Vingesvej 17	9240 Nibe
Peter U. Eliassen	Bredgade 57	9670 Løgstør
Malo Fly Eriksen	Nuisariannuaq 5	3952 Ilulissat
Lenni Bak Erlandsen	Kildebakken 10	9490 Pandrup
Mike Mariendal Gundersen	Allerupvej 44	9320 Hjallerup
Dion Hansen	Tylstrup Hedevej 10	9382 Tylstrup
Lea Hansen	Poul Paghsgade 23	9000 Aalborg
Simon Mikkel K. Hansen	Havneplads 6	9990 Skagen
Nikolai A. Hansen	Bålbakken 4, Langholt	9310 Vodskov
Randi Hansen	Tværvej 7	9950 Vesterø havn, Læsø
Janni Haugaard	Thuresensvej 12 3th.	9400 Nr. Sundby
Jette Jacobsen	Brathbjerg 72	9460 Brovst
Lena Kragelund Jakobsen	Skovgårdsvej 10	9830 Tårs
Annamarie Th. L. Jensen	Vestervej 6, Sdr.holm	9240 Nibe
Chris Jensen	Ulvmoesevej 13, Lendum	9870 Sindal
Diana Jensen	Hellumvej 3	9320 Hjallerup
Heidi Holm Jensen	Feriebyen Skallerup Klit	9800 Hjørring
Merete Jensen	Tårnvej 2, Vesterø havn	9940 Læsø
Nanna Sommer Jensen	Fjordager 13	9560 Hadsund
Peter Skov Jensen	Rimmerne 2	9310 Vodskov
Susanne Jensen	Stokbrovej 5	9380 Vestbjerg
Tanja Johansen	Falkevænget 12	3952 Iluissat
Kristina M. Jørgensen	Farvervej 45	9300 Sæby
Hans Chr. Kristensen	Jyttevej 68	9000 Aalborg
Susanne I. Kristensen	Degnelodden 18	9370 Hals
Thomas Kristoffersen	Åkandevej 55	9800 Hjørring
Louise Sauer Larsen	Skivervej 71	9362 Gandrup
Mia Mølbak Larsen	Kristianssandsvej 6,2	9800 Hjørring
Tommy Jennet Larsen	Vibevej 34	9982 Aalbæk
Maria-Louise Laursen	Sigrid Undsets vej 183	9220 Aalborg Ø
Jan Lindek	Møllervangen 9	8459 Hammel
Bent Harley Lybech	Helberskovvej 10, Als	9560 Hadsund
Henriette Løth	Margretheparken 5 2tv.	9850 Hirtshals
Betina Madsen	Ø. Hjulskovvej 13	9740 Jerslev

Kevin Madsen
Mikael Madsen
Rene Madsen
Stinna Alberg Madsen
;Mette Kjær Mathiesen
Lasse Meulengracht
Freddie Mortensen
Michael Møller
Nguyen Thanh Duy
Ving Ba Nguyen
Anne Marie Nielsen
Birgitte M. Nielsen
Brian Nielsen
Heidi L. Nielsen
Kris W. Nielsen
Michael A. R. Nielsen
Mikkel H. Nielsen
Nina G. Nielsen
Per Halborg Nielsen
Rikke C. Nielsen
Sune Hedegaard
Lene Nissen
Mette Flarup Olin
Christoffer Pedersen
Dinnie Pedersen
Karin S. Pedersen
Martin S. Pedersen
Casper V. Petersen
Tanja Rasmussen
Helle Blicher Schmidt
Randi S. Schneider
Lola Sigvert
Rene Sjølund
Martin Sole
Carina Neve Stefansen
Thomas Steffensen
Jacob Bach Sørensen
Jørgen O. Sørensen
Kenneth B. Thomsen
Thomas T. Thomsen
Thao Thi Thu Tran
Tine Louide Thorsøe
Dan Trynskov
Christian Vejling

Hybenvej 35 st. th.	8700 Horsens
Solvejen 41, Fårup	9493 Saltum
Ø. Hjulskovvej 13	9740 Jerslev
Gl. Viborgvej 8	9240 Svenstrup
Niels Buggesvej 17	9240 Nibe
Møllevej 21	9440 Aabybro
Engvej 48	9850 Hirtshals
Brønlundsvej 37	9210 Aalborg SØ
Peter Freuchensvej 1	9800 Hjørring
Skelagervej 129	9000 Aalborg
Ørumvej 6, Hallund	9700 Brønderslev
Poul Paghs Gade 2 st.	9000 Aalborg
Egeparken 68	5240 Odense NØ
Miehes Gade 39	9510 Arden
Østre Havevej 9	8520 Lystrup
Blåsigvej 37	9800 Hjørring
Troldmosevej 5	9940 Læsø
Trollhættanvej 29	9800 Hjørring
Fyrkildevvej 80 st. tv.	9220 Aalborg Ø
Dvergetvej 388	9870 Sindal
Vegavej 5	8370 Hadsten
Ringløkke 5	6400 Sønderborg
Lyngvej 42 st. th.	2800 Lyngby
Odshøjvej 70 2th.	8800 Viborg
Kokvadvej 5, Byrum	9940 Læsø
Mimosevej 3, Sterup	9740 Jerslev
Nøddevej 78, Stae	9310 Vodskov
Langoddevej 25	9750 Østervrå
Storgaardsvej 13	9493 Saltum
Thit Jensensvej 98	7182 Bredsten
Bondgaardsvej 35	9900 Frederikshavn
Umanakvej 7 st. th.	9210 Aalborg
Skibstedvej 39	9293 Kongerslev
Bangsbovej 26 1.th.	9900 Frederikshavn
Rønnovholmsvej 31	9800 Hjørring
Højbyvej 13	8462 Harlev
Vestervigvej 57	7755 Bedsted
Hjermvej 26 st.	7600 Struer
Bispehavevej 83 1.th.	8210 Aarhus V.
Rævdalsparken 20	9330 Dronninglund
Margretheparken 13 1.tv.	9850 Hirtshals
Ørnevej 23	9230 Svenstrup
Møllevangen 1c.	9870 Sindal
Vandkarsevej 9	9800 Hjørring

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLES ELEVFORENING

REGNSKAB

for året 1. maj 1994 – 30. april 1995.

INDTÆGTER:

Beholdninger pr. 1. maj 1994.....	1.774,53
Renter	4,17
Indtægter i alt	<u>1.778,70</u>

UDGIFTER:

Gaver.....	100,00
Gebyrer	240,00
Udgifter i alt.....	340,00
Beholdninger pr. 30. april 1995	1.438,70
Balance	<u>1.778,70</u>

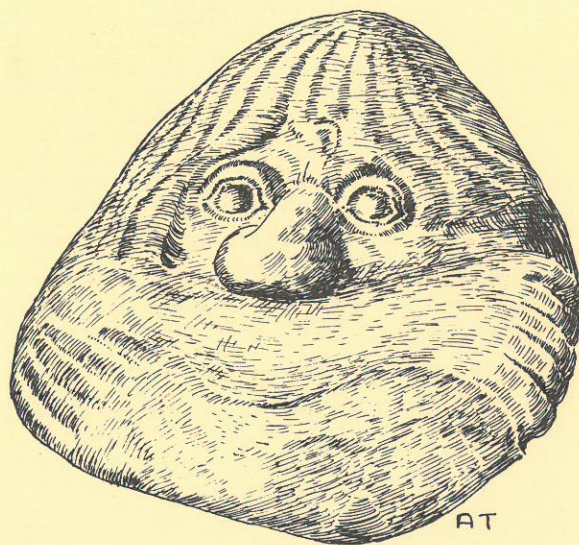
BEHOLDNINGER PR. 30. APRIL 1995:

Kontant.....	32,50
Sparekasse anfordring.....	308,87
Sparekassebog	196,89
Giro	900,44
I alt.....	<u>1.438,70</u>

Ovenstående regnskab er revideret, og der er ingen anledning til bemærkninger.

Lyngså, den 20. maj 1995
Jørgen Farum

Dybvad, den 20. maj 1995
Gerda Osterland Rasmussen

AT